

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Referuntur propositiones damnatæ; & prænotantur aliqua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

*suetudinem peccandi, cuius emendatio-
nis nullam spem habet confessarius, sed
tamen habet satisfactionem de dolore,
& firmo proposito emendationis, non
potest negare, aut differre absolutio-
nem. Et quidem hanc propositionem
probabimus esse falsam, eo, quod cō-
fessarius, ut Medicus Spiritualis po-
test adhibere remedia ad vitandum
recidivum; vnum autem remedium
eiusmodi esse solet dilatio absolutio-
nis.*

64. Sed quamvis præfata pro-
positio sit falsa, non tamen subit hanc
damnationem. Hæc enim damnatio
procedit respectu illius, qui cum nul-
la sit spes emendationis, ore tenus di-
cit, se dolere, & proponere, id est, sine
villo indicio, quod illud dicat ex ani-
mo. Propositio autem, de qua loqui-
mur, omnino mutat hypothesim; sup-
ponit enim confessarium, factio pru-
denti examine, cognoscere, eiusmodi
pœnitentem dolere, & firmiter pro-
ponere ex animo.

DISERTATIO XL.

*Qua ratione teneamur fugere
occasionem proximam peccandi
lethaliter? Vbi, an possit absol-
vi, qui cum possit, non vult
illam deserere?*

CAPVT I.

*Referuntur propositiones dam-
nata; & prenotantur
aliqua.*

SYMMARIVM.

*Quot propositiones exponenda, & cur
ista aduata? n. 1.*

*Referuntur tres propositiones damna-
tæ. n. 2.*

*Quotuplex questio hic includatur. n. 3.
Quaedam alia discutienda pro maiori
rei declaratione. n. 4. & 5.*

1. **I**N præfati Disertatione sermo
erit de illis propositionibus,
quarum doctrina spectat ad occasio-
nem peccandi. Et quia materiæ ip-
sius affinitas eas inter se coniungit,
nos illas, ut obiectum propositæ di-
sertationis in eadem aduamus. Di-
seremus itaque de tribus propositio-
nibus, quas vnico prospectu proponi-
mus illâ ipsa ferie, qua in damnatione
proponuntur, & comprehendunt
doctrinâ de occasione proxima pec-
candi, & obligatione illam vitandi
pro obtinendâ Sacramentali absolu-
tione.

2. Igitur Propositio inter dam-
natas sexagesima prima hæc est. *Po-
test aliquando absolvi, qui in proxima
occasione peccandi versatur, quam po-
test, & non vult omittere, quin imo
directe, & ex proposito querit, aut ei
se ingerit.* Sic se habet sexagesima
secunda. *Proxima occasio peccandi non
est fugienda, quando causa aliqua uti-
lis, aut honesta non fugiendi occurrit.*
Huius tenoris est sexagesima tertia.
*Licitum est querere directe occasionem
proximam peccandi pro bono spirituali,
vel temporali nostro, vel proximi.* Et
quidem de hac materiâ proximæ oc-
casione peccandi latissime egi in 1. p.
crif. Theol. disp. 18. Ex qua de pro-
mam, quæ ad harum propositionum
expositionem necessaria sint.

3. Præmittendum itaque est pri-
mo, sub titulo huius disertationis cō-
tineri tres quæstiones circa has tres
propositiones damnatas, spectantes
ad occasionem proximam peccandi.
Prima quippe est de potestate absol-
vendi eum, qui vult persistere in oc-
casione proximâ peccandi. Secunda,
Xxxx de

de causa sufficienti ad persistendum licite in ea occasione proximâ. Tertia, de causa iustâ ad quærendam directè occasionem proximam peccandi.

4. Præmittendum est secundo, in his tribus quæstionibus includi plures alias, quas singillatim oportet discutere, pro maiori huius materiæ claritate, utpote quæ ab istarum enodatione omnino dependeat. V.g. quæ, & qualis dicenda sit proxima occasio peccandi: an, & quale periculum peccandi includatur in occasione proximâ: in quantum, & quomodo teneamur vitare periculum peccandi ad fugiendam proximam occasionem peccati. Sunt etiam his similes plures aliæ quæstiones, de quibus satis constabit de cursu totius disertationis.

5. Præmittendum tertio, etiam esse plures quæstiones, quæ diversimode à Theologis agitantur, & hic discutiendæ sunt propter materiæ, vel connexionem, vel identitatem: sunt enim vel doctrina ipsa damnatarum propositionum, vel obiecta connexa cum eadem doctrinâ: ideoque necessaria earum notitia pro pleniori præsentis materiæ cognitione, desumenda quidem tum ex principijs, quibus nitebatur doctrina damnata, tum ex illationibus, quæ ab ipsa deducuntur.

CAPVT II.

Quid sit, & per quid cõstituatur proxima occasio peccandi? Vbi etiam, quid sit, & quotuplex peccandi periculum?

SVMMARIVM.

Difficultas exponendi occasionis proximæ quiddamatem. n. 6.

Duplex est occasio peccandi, proxima, & remota, & singularum descriptio. n. 7.

Occasio proxima cõstituatur per duplex prædicatum. n. 8.

Discrimen inter periculum proximum, & proximam occasionem peccandi. num. 9.

Quid sit peccandi periculum. num. 10. & seq.

Periculum est multiplex. n. 13. & seq. Licet periculum dicatur necessarium, adhuc manet liberum absolute, quia necessarium dicitur respectu extrinsecæ circumstantiæ. n. 22.

6. **A**liqui recentiores magnam inveniunt difficultatem in explicando, quid sit occasio proxima peccandi. P. Dicastillo tom. 2. de Sacram tract. 8. disp. 6. dub. 19. nu. 3 27. ait: *Celebris est distinctio proximæ, & remotæ occasionis, quamvis non facile sit plene explicare quanam sit occasio proxima.* Et postquam proposuit definitionem P. Suarij mox subiiciendam subiungit: *Post Suarium alij (eodem modo explicant) qui tamen multa dicunt, nec facile est explicare exacte, in quo consistat ratio proximæ occasionis.* Ego tamen existimo non difficile explicari, si exponatur per formale periculum peccandi. Et difficultas dumtaxat consistit in iudicando, an hic & nunc attentis omnibus circumstantijs, detur formale periculum peccandi: quamvis in concubinato, & similibus facilius dignoscatur. Quare optime dixit P. Suarez proxime citandus: *vix potest certa regula tradi, quia tota hæc res maxime pondet ex prudentia Confessoris.*

6. Igitur occasio peccandi est duplex, alia proxima, & alia remota. Proximam sic describit P. Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 32. sect. 2. num. 4. *Quæ ex suo genere talis sit, quæ frequenter inducat homines similis condi-*